NORAKSTS
Lieta Nr.142190311
1-1070-12/37

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Liepājā, 2012.gada 27.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Sērdiene,

piedaloties pieteicējai *L.Z.*,
atbildētājas – Kuldīgas novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Kuldīgas novada domes Pašvaldības policijas pārstāvim *A.T.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *L.Z.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieka 2011.gada 27.aprīļa lēmuma „Par apstrīdēto administratīvo aktu" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Kuldīgas pilsētas pašvaldības policijas inspektors 2011.gada 2.aprīlī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.620025915 (turpmāk – Protokols-paziņojums) par to, ka 2011.gada 2.aprīlī plkst. 12.15 transportlīdzeklis Ford, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai Kuldīgā, Aizputes ielā 22, invalīdu stāvvietā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk - CSN) 307.21.punktā noteiktās prasības, ar ko izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{31}panta astotajā daļā minētais administratīvais pārkāpums. Ar Protokolu-paziņojumu nolemts, transportlīdzekļa vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, uzlikt naudas sodu Ls 40.

Nepiekrītot ar Protokolu – paziņojumu piemērotajam sodam, pieteicēja to apstrīdēja Kuldīgas novada Pašvaldības policijai.

Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks, izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, 2011.gada 27.aprīlī pieņēma lēmumu „Par apstrīdēto administratīvo aktu" (turpmāk – Lēmums), ar kuru Protokolu-paziņojumu atstāja negrozītu.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[1.1] Sods pieteicējai ir piemērots tiesiski un pamatoti. Kuldīgas novada pašvaldības policijas inspektors atbilstoši savai kompetencei pieņēma lēmumu par vainīgās personas saukšanu pie administratīvās atbildības.

[1.2] Izdarīto pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu, jo ceļu satiksmē izdarīto pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz Ls 30 un šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai. Par konkrēto pārkāpuma izdarīšanu ir paredzēts naudas sods Ls 40 apmērā, neparedzot cita veida administratīvo sodu.

[1.3] Sastādot protokolu-paziņojumu un pieņemot lēmumu ir ievērots proporcionalitātes princips, jo sabiedrības interesēs ir vienveidīgi un precīzi ievērot Ceļu satiksmes likuma un Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

[2] Pieteicēja *L.Z.* iesniegusi Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu, lūdzot atcelt Lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

Pieteicēja ir otrās grupas invalīde. To apliecina apliecība Nr.533246. Pieteicējas rīcībā nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, bet, ņemot vērā to, ka pieteicējai ir traumēta roka, viņai ir tiesības uz tādu pretendēt.

Pārkāpums ir izdarīts formāli galējas nepieciešamības apstākļos, jo pieteicējai bija jānogādā vīrs *V.Z.* slimnīcā. To apliecina izraksti no uzņemšanas nodaļas Nr.1595 un Nr.1598. Vienīgā brīvā vieta, kur novietot automašīnu, neradot draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, bija invalīdu stāvvieta. Pieteicēja bija spiesta izdarīt pārkāpumu, uztraucoties par vīra veselību. Citā laikā un citos apstākļos pieteicēja to nedarītu.

Lēmumā ir apstiprināts pieteicējas apgalvojums, ka pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai un norādīts, ka pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu tikai tādēļ, ka sods par administratīvo pārkāpumu pārsniedz Ls 30.To, ka pārkāpums izdarīts galējas nepieciešamības apstākļos un to, ka pieteicēja izdarīto pārkāpumu nožēlo, Kuldīgas novada pašvaldības policija atstājusi bez ievērības.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses lēmumu nolemts pieņemt pieteikumu un ierosināt administratīvo lietu par Lēmuma atcelšanu.

[4] Atbildētāja Kuldīgas novada pašvaldības policija tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, uzskata par nepamatotu pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Papildus paskaidro, ka ir konstatējamas būtiskas pretrunas pieteicējas paskaidrojumos un pieteikumā tiesai. Proti, tiesai pieteicēja paskaidro, ka automašīnu invalīdu stāvvietā novietojusi pati galējas nepieciešamības apstākļos, lai vīru nogādātu medicīnas iestādē. Savukārt 2011.gada 4.aprīļa paskaidrojumos norādīts, ka viņai bijušas veselības problēmas un ap plkst. 8.30 viņas dēls pieteicēju aizvedis uz ātro medicīnisko palīdzību, bet, tā kā visas stāvvietas bijušas aizņemtas, automašīna novietota invalīdu stāvvietā.

Protokols-paziņojums ir sastādīts automašīnai Ford, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kas ir reģistrēta juridiskai personai SIA *„/Nosaukums/”*, bet ar pieteikumu tiesā ir vērsusies fiziska persona *L.Z.*, kura nenorāda nekādu saistību ar juridisku personu SIA *„/Nosaukums/”*.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem. Paskaidroja, ka naktī pieteicējas vīram esot kļuvis slikti. Ap pulksten diviem naktī aizbraukuši uz ātro palīdzību. Tur vīram sniegta palīdzība un vīrs palaists mājās. Agri no rīta vīram atkal kļuvis slikti, un atkal braukuši uz slimnīcu. Visas vietas bijušas aizņemtas un pieteicēja apstājusies tajā vietā. Līdz pulksten 13.00 pa dienu visu laiku bijuši slimnīcā. Vairāk neko sliktu pieteicēja nav izdarījusi.

Atbildot uz jautājumiem pieteicēja paskaidroja, ka pie automašīnas stūres bijusi pieteicēja. Visi to redzējuši. Mašīnu nav kustinājusi, zinot, ka tā atrodas invalīdu stāvvietā. Tajā brīdī pieteicējai neesot bijusi invalīdu stāvvietas izmantošanas karte. Pieteicēja kaunoties tādā vietā stāvēt un izmantot tādas lietas. Vienreiz pieticēja arī apstājusies, policija paskatījusies, ka pieticējai ir invalīde, un pieteicēju atlaidusi. 2011.gada 7.aprīļa paskaidrojumā norādītā informācija nav pareiza, pieteicēja policijas darbinieka pierakstīto paskaidrojumu nav lasījusi tajā mirklī pieteicējai bijis vienalga. Lietā ir izraksts no slimnīcas, ka uz slimnīcu tika aizvests vīrs.

Atbildētājas pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem. Papildus norādīja, ka pieņemot, ka transportlīdzekļa vadītājs atrodas slimnīcā vai ātrajā palīdzībā tik ilgu laiku, un, ja tiešām tajā brīdī ir bijusi nepieciešamība novietot transportlīdzekli šajā stāvvietā, tad ir maz ticams, ka piecu vai sešu stundu laikā neradās cita brīva vieta un transportlīdzekli varētu pārvietot uz stāvvietu, kur būtu atļauts stāvēt.

Motīvu daļa

[6] Iesniegtais pieteikums ir par Lēmuma atcelšanu, ar kuru transportlīdzekļa vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, par CSN 307.21.punktā noteikto prasību neievērošanu saskaņā ar LAPK 149.^{31}panta astoto daļu uzlikts naudas sods Ls 40 apmērā.

[7] Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi procesa dalībnieku sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi un izvērtējusi tos tiesa atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Tiesa no lietas materiāliem konstatē turpmāko.

[8.1] Pieteicējai 2010.gada 21.septembrī izdota Invalīda apliecība Nr.533246 *L.Z.*, kas apliecina, ka pieteicējai ir invaliditātes otrā grupa.

Apliecība derīga līdz 2012.gada 8.septembrim *(lietas 7.lapa).*

[8.2] 2011.gada 2.aprīlī 12.15, konstatējot, ka transportlīdzeklis Ford, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, novietots stāvēšanai Kuldīgā, Aizputes ielā 22, invalīdu stāvvietā, Kuldīgas pilsētas pašvaldības policijas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.620025915, ar kuru transportlīdzekļa vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, par LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu piemēroja naudas sodu Ls 40 *(lietas 4.lapa).*

[8.3] 2011.gada 2.aprīlī Kuldīgas novada Pašvaldības policijas inspektors *I.T.* sastādījis ziņojumu, kurā norādījis, ka pildot dienesta pienākumus, 2011.gada 2.aprīlī ap plkst.12.15 pamanījis, ka Kuldīgā, Aizputes ielā 22, invalīdu stāvvietā bija novietota stāvēšanai automašīna Ford, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 307.21.punktu. „837.papildzīme „Invalīdiem”” norāda, ka 532.zīme „Stāvvieta” attiecas tikai uz automašīnām, kas apzīmētas ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti. Automašīnai ar valsts reģistrācijas Nr. */reģistrācijas numurs/* tika sastādīts Protokols-paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu, jo automašīna nebija apzīmēta ar invalīdu stāvvietas izmantošanas karti *(lietas 26.lapa).*

[8.4] 2011.gada 4.aprīlī Kuldīgas novada Pašvaldības policijā saņemts pieteicējas 2011.gada 2.aprīļa iesniegums. Iesniegumā pieteicēja norāda, ka 2011.gada 2.aprīlī divas reizes - plkst.2.00 un plkst.8.30 bija aizbraukusi uz ātro palīdzību. Otro reizi tur atradās līdz plkst.13.40. Ātrā palīdzība palīdzēja, bet municipālā policija uzlika sodu. Pieteicēja ir otrās grupas invalīde, apliecības Nr.533246. Vai invalīdus soda par to, ka tie apstājas invalīdu stāvvietā? *(lietas 25.lapa).*

[8.5] 2011.gada 7.aprīļa rakstveida paskaidrojumā pieteicēja norāda, ka 2.aprīlī plkst.2.10 bija aizbraukusi uz ātro palīdzību, jo bija veselības problēmas. Pa nakti *L.Z.* palaida mājās. No rīta ap plkst.8.30 atkal palika slikti un brauca otru reizi uz ātro palīdzību. *L.Z.* uz ātro palīdzību aizveda dēls ar darba automašīnu, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*. Invalīdu stāvvietas izmantošanas karte nav nokārtota, jo uz darba mašīnu tādu nedod. Tajā brīdī, kad pieteicēju aizveda uz ātro palīdzību, nebija nevienas brīvas stāvvietas, tāpēc mašīnu nolika invalīdu stāvvietā. Dēls devās projām, jo viņam bija jāiet uz darbu. Tajā brīdī *L.Z.* par mašīnu nedomāja, jo viņai bija ļoti slikti.

Automašīnas īpašnieks ir SIA *„/Nosaukums/”*. Pieteicēja paskaidrojumā parakstījusies, ka pēc viņas teiktā paskaidrojums pierakstīts pareizi. *(lietas 22.lapa).*

[8.6] 2011.gada 9.augustā SIA „Kuldīgas slimnīca” izdevusi izziņu Nr.1-12/1396, kurā norādīts, ka *V.Z.* vērsies pēc medicīniskās palīdzības Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļā 2011.gada 2.aprīlī plkst.2.10 ar sūdzībām par stiprām sāpēm labajos sānos. Uzstādītā diagnoze – nieru kolika. Sāpēs pārgājušas un pacients atlaists mājās *(lietas 32.lapa).*

[8.7] 2011.gada 12.augustā SIA „Kuldīgas slimnīca” izdevusi izziņu Nr.1-12/1418, kurā norādīts, ka *V.Z.* 2011.gada 2.aprīlī vērsies Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļā divas reizes. Pārbaudot ierakstus Ambulatoro pacientu reģistrācijas žurnālā konstatējams, ka *V.Z.* vērsies pēc medicīniskās palīdzības Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļā 2011.gada 2.aprīlī plkst.2.10 un plkst.8.55 ar sūdzībām par sāpēm labajos sānos. Uzstādīta diagnoze nierakmeņu kolika. Pacients pēc klīnisko analīžu un ultrasonogrāfiskās izmeklēšanas vēdera dobuma orgāniem atlaists mājās. (..). *(lietas 34.lapa).*

[8.8] Lietā atrodas fotoattēli, kuros redzama automašīna Ford, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kura novietota stāvēšanai invalīdu stāvvietā *(lietas 24.lapa).*

[9] Tiesa konstatē, ka, neraugoties uz pieteicējas pretrunīgajiem paskaidrojumiem, atbildētāja pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu atzinusi par pieļaujamu un izskatījusi, atstājot negrozītu Protokolā – paziņojumā noteikto transportlīdzekļa vadītājam piemēroto sodu.

No tiesā iesniegtā pieteikuma nepārprotami izriet, ka tieši pieteicēja 2011.gada 2.aprīlī novietoja stāvēšanai transportlīdzekli invalīdu stāvvietā; faktu, ka pieteicēja novietojusi stāvēšanai transportlīdzekli Ford, valsts reģistrācijas Nr. */reģistrācijas numurs/*, pieteicēja apstiprināja arī tiesas sēdē.

Līdz ar to tiesai nav pamata uzskatīt, ka transportlīdzekli būtu vadījusi un stāvēšanai invalīdu stāvvietā novietojusi cita persona. Tādējādi arī tiesa secina, ka Lēmums tieši skar pieteicējas kā transportlīdzekļa vadītājas, kurai piemērots sods, tiesības.

[9.1] Atbilstoši LAPK 285.pantā noteiktajam, (..) tiesa, izskatot sūdzību (..) par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību. Līdz ar to tiesa izskatot lietu pārbauda, vai atbildētāja pieteicēju pamatoti saukusi pie atbildības par LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, un vai lietā nepastāv apstākļi, kas dotu pamatu administratīvā pārkāpuma lietvedību izbeigt.

[10] LAPK 9.panta pirmajā daļā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā paredzēta atbildība par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 837.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes.

CSN 307.21.punkts noteic 837.papildzīmi „Invalīdiem”, kura norāda, ka 532.zīme attiecas tikai uz automobiļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Tādējādi, lai atzītu, ka pieteicēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{31}panta astotās daļas, ir jākonstatē, ka pieteicēja novietoja stāvēšanai transportlīdzekli bez invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes stāvvietā, kura apzīmēta ar

837.papildzīmi „Invalīdiem", un, ka nepastāv apstākļi pieteicējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības un soda.

[11] Pārbaudījusi un izvērtējusi pierādījumus, tiesa ar Protokolu – paziņojumu, fotoattēliem un pieteicējas paskaidrojumiem kopsakarā atzīst par pierādītu faktu, ka automašīna Ford, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/,* 2011.gada 2.aprīlī pulksten 12.15 bija novietota stāvēšanai invalīdu stāvvietā Protokolā – paziņojumā norādītajā vietā.

Kā izriet no pieteikuma un pieteicējas sniegtā paskaidrojuma tiesa sēdē, pieteicēja šo faktu nenoliedz. No fotoattēliem redzams, un pieteicēja arī nenoliedz to, ka transportlīdzeklī nebija invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes. Kā paskaidroja pieteicēja, viņai tāda nav izsniegta.

Tādējādi tiesa atzīst, ka pieteicējas darbībās ir LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma pazīmes.

[12] Pieteicēja uzskata, ka viņa sodīta nepamatoti, jo pārkāpumu viņa izdarīja galējās nepieciešamības apstākļos, uztraucoties par vīra veselību.

[13] LAPK 239.pants noteic apstākļus, kuriem pastāvot lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz (administratīvā pārkāpuma procesu nepieļaujošie apstākļi). Tādējādi secināms, ka LAPK 239.pants neparedz iespēju lemt par lietvedības izbeigšanu vai neizbeigšanu, bet nosaka iestādes pienākumu, pastāvot noteiktiem apstākļiem, izdot obligāto administratīvo aktu par ierosinātas lietas izbeigšanu (obligātais administratīvais akts). Viens no šādiem apstākļiem ir – ja persona darbojusies galējās nepieciešamības stāvoklī *(LAPK 239.panta 4.punkts).*

LAPK 17.pantā noteikts, ka pie administratīvās atbildības nav saucama persona, kaut arī tā izdarījusi LAPK vai citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, paredzētu darbību, ja tā rīkojusies galējās nepieciešamības stāvoklī, tas ir, lai novērstu briesmas, kas draud valsts vai sabiedriskajai kārtībai, īpašumam, pilsoņu tiesībām un brīvībām, noteiktajai pārvaldes kārtībai, ja šīs briesmas konkrētajos apstākļos nav bijis iespējams novērst ar citiem līdzekļiem un ja nodarītais kaitējums ir mazāks nekā novērstais.

Tādējādi, ja persona rīkojusies, lai novērstu briesmas (..), ja šīs briesmas konkrētajos apstākļos nav bijis iespējams novērst ar citiem līdzekļiem un ja nodarītais kaitējums ir mazāks nekā novērstais, atzīstams, ka tā rīkojusies galējās nepieciešamības stāvoklī, un šādā gadījumā persona pie atbildības nav saucama, un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāizbeidz.

[14] Ar slimnīcas izziņās norādīto tiesa gūst apstiprinājumu tam, ka medicīniskā palīdzība 2011.gada 2.aprīlī bijusi nepieciešama pieteicējas vīram. Līdz ar to tiesa lielāku ticamību piešķir tiem pieteicējas paskaidrojumiem, no kuriem izriet, ka pieteicēja savu vīru 2011.gada 2.aprīlī vedusi uz slimnīcu, nevis slimnīcā pēc palīdzības vērsusies pati.

Slimnīcas izziņa apliecina, ka pieteicējas vīrs *V.Z.* 2011.gada 2.aprīlī Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļā pēc medicīniskās palīdzības ar sūdzībām par sāpēm pēdējoreiz vērsies plkst.8.55.

Tā kā transportlīdzekļa Ford, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/,* atrašanās invalīdu stāvvietā fiksēta 2011.gada 2.aprīlī pulksten 12.15, tiesa uzskata, ka pārkāpums nav atzīstams par izdarītu galējās nepieciešamības stāvoklī. Ja arī brīdī, kad pieteicējas vīru nekavējoties bija jānogādā no transportlīdzekļa medicīnas iestādē, citu brīvu vietu transportlīdzekļa, kuram nav invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes,

novietošanai nebija, un šajā brīdī pieteicēja bija apstākļu spiesta šādi rīkoties, tad no lietas materiāliem nav konstatējami šķēršļi, kas pieteicējai laikā no vīra nogādāšanas slimnīcā līdz pat pulksten 12.15 traucējuši, savu rīcību labojot, novietot neatļauti novietoto transportlīdzekli vietā, kur tā stāvēšana atļauta, nepārkāpjot CSN prasības.

[15] Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav iespējams lemt par pieteicējas atbrīvošanu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Kā izriet no LAPK 21.panta jēgas un būtības, personas atbrīvošana no administratīvās atbildības saskaņā ar šo tiesību normu iespējama tikai gadījumā, ja pārkāpums ir maznozīmīgs.

Likumdevējs noteicis, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Tā kā par pārkāpumu, kura faktiskā sastāva pazīmēm atbilst pieteicējas nodarījums, paredzēts sods Ls 40, tiesa ir ar likumu ir ierobežota vērtēt iespēju atbrīvot pieteicēju no administratīvās atbildības.

[16] Ņemot vērā visu spriedumā minēto, atzīstot, ka pieteicēja transportlīdzekli Ford, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kas nav apzīmēts ar invalīdu stāvvietas izmantošanas karti, 2011.gada 2.aprīlī bija novietojusi stāvēšanai stāvvietā, 837.papildzīmes „Invalīdiem" darbības zonā, tiesa secina, ka pieteicēja pie atbildības pa LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu saukta pamatoti.

[17] LAPK 149.^{31}panta astotās daļas sankcija ir naudas sods transportlīdzekļa vadītājam L 40 apmērā.

Tā kā tiesa atzinusi par pierādītu faktu, ka pieteicēja izdarījusi pārkāpumu, kurš atbilst LAPK 149.^{31}panta astotās daļas pazīmēm, nav konstatējami apstākļi, kas izslēdz administratīvo atbildību, pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu un par pārkāpumu atbildētāja pieteicējai piemērojusi naudas sodu Ls 40, kas ir sods, atbilstoši tiesību normā paredzētajam, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots un nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.- 291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda

noraidīt *L.Z.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu.

Atstāt negrozītu Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieka 2011.gada 27.aprīļa lēmumu „Par apstrīdēto administratīvo aktu" (Protokols – paziņojums Nr.620025915).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese (personiskais paraksts) S.Sērdiene

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese S.Sērdiene
Liepājā, 2012.gada 27.februārī.